

Va. toiminnanjohtaja, suojelupäällikkö Tapani Veistola
Suomen luonnonsuojeluliitto ry
MmV Kirjallinen asiantuntijalausunto kokoukseenne 9.6.2021

ICES:n tieteelliset neuvot Itämeren kalakantojen kiintiöistä (TAC) vuodelle 2022

ICES antoi tieteellisen neuvonannon nyt vasta osalle Itämeren kiintiölajeista. Heikossa kunnossa olevista kalakannoista neuvo puuttuu nyt molemmilta Itämeren lohikannoilta ja läntiseltä turskalta. Nyt käsitellyillä kannoilla tieteellinen neuvo ja Suomen kannan luonnos ovat kuitenkin oikeansuuntaisia.

Silakkakannat

Pääaltaan ja Suomenlahden silakkakanta on Pohjanlahtea huonommassa kunnossa, ja sen tilaa tulee tarkkaan seurata. Varovaisuusperiaatteella sille olisi parempi käyttää Fmsy-pistearvon vaihteluvälin alarajaa (0,12 nyt käytetyn 0,17 sijasta). Kaikkein huonoin on läntisen silakan tila, ja se tulee esitetyllä tavalla rauhoittaa.

Itäinen turska

Itäisen turskakannan tila on niin huono, ettei sille ole esitetty kohdennettua kalastusta. Perusmuistiossa esitetty sivusaaliskiintiö olisi silti yhä varsin suuri: noin 600 tonnia, mistä Suomen osuus on vain 10. Tällä vältetään sitä, että turskan sivusaaliskiintiön ylittäminen johtaisi muiden lajien kalastuksen keskeyttämiseen. Vaikka tarkoitus on ymmärrettävä, se aiheuttaa muiden maiden takia liian suuren sivusaaliskiintiön.

Parempi vaihtoehto olisi lisätä trooleihin osia, jotka estävät suurempien kalojen (kuten turska ja lohi) joutumisen ei-toivotuksi sivusaaliiksi¹. Parhailla turskavesillä ei toimi monia suomalaistroolareita, joten tällaisten valikoivuutta parantavien apukeinojen käyttöön ottaminen ei olisi iso urakka.

Puuttuvat lohineuvot

ICES on luvannut lohikantojen tieteellistä neuvoa syksyllä. On kuitenkin epävarmaa, ehtisikö Komissio tehdä niistä enää kiintiöesitystä ja edittäisiinkö niitä käsitellä kunnolla ennen lokakuun neuvostoa.

Nyt on tärkeää turvata Itämeren heikkojen lohijokien pienten kantojen elpyminen sekä saavuttaa kotimaisen lohi- ja meritaimenstrategian tavoitteet. Lohineuvoja ja -kiintiötä odoteltaessa Suomi voisi toimia kansallisesti muilla kanoilla.

Yksi keino olisi myöhentää pyynnin alkua isojen emokalojen kutuvaelluksen turvaamiseksi, kuten laajapohjainen ryhmä (muun muassa SLL, SVK ja WWF) ovat esittäneet². Muita keinoja ovat rajoitusalueet (esimerkiksi pyynnin kohdistaminen vahvojen lohikantojen jokiin ja niiden lähistölle), pyydystyypikohtaiset rajoitukset ja pyynnin kohdistaminen evälekattuihin istutettuihin lohiin. Näistä keinoista ei EU voi päättää kiintiöpäätöksessä, mutta Suomi kansallisesti voi.

Lisätietoja

- Va. toiminnanjohtaja, suojelupäällikkö Tapani Veistola, puhelin 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi

Viite

¹ SLU:n raportti sivusaaliin estämisestä, pelagisesta eli avomerikalastuksesta erityisesti s. 96.

<https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/aqua/externwebb/forskning/hallbart-fiske/selektivt-fiske/pdf/apel.pdf>

Malli myös <https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/aqua/externwebb/forskning/hallbart-fiske/selektivt-fiske/pdf/aqua-reports-2018-4.pdf>

Norja vaatii tällaisia troolin lisäosia Skakerragin silakanpyynnissä muiden kalojen sivusaaliin estämiseksi.

² Esitys maa- ja metsätalousministeriölle lohenkalastuksen sääntelytoimenpiteiden muuttamiseksi 12.2.2020 <https://www.sll.fi/2020/02/19/esitys-maa-ja-metsatalousministeriölle-lohenkalastuksen-saantelytoimenpiteiden-muuttamiseksi/>